

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ *

Διανύοντας μια κρίσιμη για τα εθνικά μας συμφέροντα περίοδο, αποτελεί σοβαρό στοιχείο η διαπίστωση ότι, τα «δραματικά» γεγονότα που συντελούνται στη Σοβιετική Ένωση την Ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια, αποτελούν υλοποίηση Σοβιετικών επιδιώξεων και «έχουν προαναγγελθεί» σε μελέτη του Φίλιπ Πέτερσον, ειδικού σοβιετολόγου που υπηρετεί στο Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ.

Η αποτελούμενη εκ 30 σελίδων προαναφερθείσα μελέτη, βασίσθηκε σε αποκλειστικές συνομιλίες που είχε ο συντάκτης της με σοβιετικούς αξιωματούχους, αλλά και σε γνώμες και απόψεις που εξέθεσαν σοβιετικοί υπεύθυνοι σε άλλους ξένους επισήμους.

Περικοπές της έκθεσης αυτής, που παρουσιάσεις η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» την 1η Απριλίου 1990 σε ανταπόκριση της από την Ουάσιγκτον, αποκτούν σήμερα μια ιδιαίτερη σημασία για την χάραξη μιας Εθνικής πολιτικής, αν αναλογισθούμε ότι ο χρόνος συλλογής των πληροφοριών της έκθεσης, είναι προγενέτερος των οποίων συντελεσθεντών γεγονότων.

Σύμφωνα με την έκθεση «...οι Σοβιετικοί ηγέτες ελπίζουν να δουν μια μελλοντική Ευρώπη οργανωμένη σε περιφεριακές οικονομικές ομάδες, σε στενή συνεργασία με μια νέα μικρότερη Ρωσική Συνομοπονδία, η οποία θα διατηρεί στενούς δεσμούς με μια ευρύτερη Ευρωπαϊκή Κοινότητα».

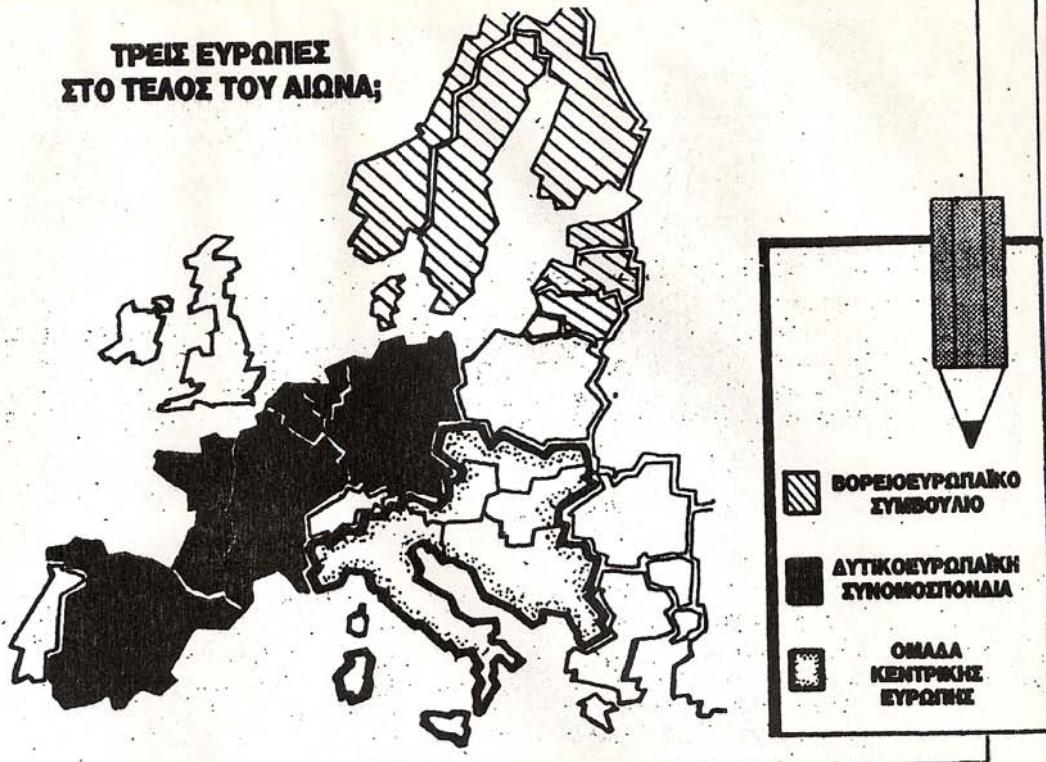
Μια τέτοια εξέλιξη σύμφωνα με το περιεχόμενο του εγγράφου «... θα βοηθούσε μακροπρόθεσμα τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ να επικρατήσει στον αγώνα για την εξουσία στη Σοβιετική Ένωση...».

Οι Σοβιετικοί ηγέτες σύμφωνα με τις αποκαλύψεις, πολύ πριν τα δραματικά γεγονότα «... φέρονται αποφασισμένοι να αποδεχθούν την απόσχιση των Βαλτικών Δημοκρατιών, και πολλών άλλων μη Ρωσικών περιοχών».

Η μελέτη αναφέρει ακόμα ότι υπάρχει τον εδνεχόμενο διαμοιρασμό της Ουκρανίας, ενώ τονίζει ότι «... αν ο Γκορμπατσόφ δεν κατορθώσει να πείσει τα στελέχη του κομμουνιστικού κόμματος να αποδεχθούν την απώλεια εδαφών, το πρόγραμμά του δεν θα μπορέσει να προχωρήσει».

Όπως αναφέρει ο συντάκτης της έκθε-

ΤΡΕΙΣ ΕΥΡΩΠΕΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ;

Έτσι θέλει η Μόσχα την Ευρώπη

σης «... αυτές οι ελπίδες, που υποτίθεται ότι τρέφονται οι Σοβιετικοί, αποτελούν μέρος ευρύτερων ελπίδων της Μόσχας για περιφεριακές ομαδοποιήσεις άλλων Ευρωπαϊκών κρατών με σκοπό να συγκρατηθεί η Γερμανική επιρροή».

Ο Φίλιπ Πέτερσον περιγράφει τις ελπίδες αυτές των Σοβιετικών ως εξής: «... να ενωθεί η Αυστρία με την Ουγγαρία και να συμπεριληφθεί ως ενιαίο σύνολο στην ομάδα των Κεντροευρωπαϊκών κρατών, ενώ τα Σκανδινανικά κράτη θα αποτελέσουν το σύμπλεγμα των Βορειοευρωπαίων που θα περιλαμβάνει και τις δημοκρατίες της Βαλτικής».

Η διαφωτιστική για τα αίτια των διεθνών ανακατατάξεων ανταπόκριση του «ΒΗΜΑΤΟΣ», συνοδεύεται όμως και από έναν ασχολιαστό χάρτη που θα πρέπει σήμερα να μας δημοιουργεί αρκετές σκέψεις, αν όχι φόβους, για το Εθνικό μας μέλλον εφόσον:

1. Η Ελλάδα βρίσκεται εκτός όλων των Ευρωπαϊκών ενοτήτων, ενωμένη περιεργα με τη Βουλγαρία.

2. Εκτός Ευρωπαϊκών ενοτήτων βρίσκονται οι συνορεύουσες με την Σοβιετική Ένωση Χώρες, Ρουμανία (συνορεύει με την Ουκρανία) και Πολωνία (συνορεύει με Ουκρανία και Λιθουανία).

3. Εκτός Ευρωπαϊκών ενοτήτων, πρέπει να σημειωθεί, βρίσκονται η Μεγάλη Βρετανία και η Πορτογαλία.

4. Περιεργες συνοριακές διαφοροποιήσεις παρατηρούνται στα Σοβιετούμανο-

βουλγαρικά σύνορα, και όχι μόνο εκεί.

Οι παραπέρα αναλύσεις για την σημασία και την ερμηνεία των γεγονότων αυτών ασφαλώς δεν ενδείκνυται κατά την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε. Αυτό όμως που γίνεται σαφές είναι ότι οι Ελληνικές Ηγεσίες θα πρέπει να αναζητήσουν και αναλύσουν «το ακριβές αντίγραφο της έκθεσης αυτής».

Τέλος, όσον αφορά τους πραγματικούς δημιουργούς και υποκινητές του λεγόμενου «Μακεδονικού» προβλήματος, είναι αρκετή η αναφορά στα στοιχεία που διδούνται στο βιβλίο του κ. Γ. Καψή «Στρατηγέ μου ιδού η φρεγάτα σας». Αναφέρεται εκεί (σ. 132): «... Το 1950 ο Άγγλος πρεσβευτής Πάλερετ... προειδοποιεί την κυβέρνηση ότι αν υποστηρίξει τις διεκδικήσεις των Κυπρίων θα αντιμετωπίσει την δημιουργία... Μακεδονικού προβλήματος».

Το δίλημμα αυτό και η απειλή συνεχίζουν να λειτουργούν μέχρι και σήμερα. Αυτό όμως που θα πρέπει να αρχίσουν να σκέπτονται οι Ελληνικές Ηγεσίες είναι ότι: Αξιόμαχος Πολίτης, έτοιμος να υπερασπίσει με κάθε μέσον τα Εθνικά του δικαιώματα είναι ο κάθα ενημερωμένος Πολίτης, και όχι ο ευνουχισμένος από τις πολιτικές ιντριγγές και τις προκατασκευασμένες εσωτερικές κοινωνικές διαμάχες.

Οι καιροί ου μένετοι...

* Ο Μάνος Δανέζης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών